

“भीठे बच्चे- तिमीहरू सबैका प्राण आधार आउनु भएको छ असुरहरूको दुःख पीडाबाट छुटाउनु। उहाँले तिमीलाई स्वर्गको वर्सा दिनुहुन्छ, उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ।”

प्रश्न:- यस राजयोगमा कुनचाहिँ योग सदा जोडिएको छ?

उत्तर:- यस राजयोगमा प्रजायोग सदा जोडिएको छ किनकि राजा-रानीको साथ-साथै प्रजा पनि चाहिन्छ। यदि सबै राजा बनेमा कसमाथि राज्य गर्ने? सबैले भन्छन्- हामी त महाराजा-महारानी बन्छौं, हामी राजयोग सिक्न आएका हौं। तर राजा-रानी बन्नको लागि त धेरै हिम्मत चाहिन्छ। पूरा बल लगाउनु पर्छ। बाबा माथि पूरा-पूरा बलि चढ्यौ भने अवश्य राजाईमा जान सक्छौ।

गीत:- प्रीतम आन मिलो

ओम् शान्ति। प्रियतमलाई कसले बोलाउँछ? प्रियतमलाई सजनी वा भक्तिनी भनिन्छ। साजन, भगवान् अथवा बाबालाई बोलाउँछन्। यसमा सर्वव्यापीको ज्ञान त रहँदैन। प्रियतमलाई बोलाउँछन्- आएर मिल्नुहोस्। जीव-आत्माहरूले आफ्ना परमपिता परमात्मालाई बोलाउँछन्- ओ परमपिता परमात्मा आउनुहोस्, दया गर्नुहोस्। स्वर्गमा त यसरी बोलाइदैन। अवश्य यो दुःखधाम हो त्यसैले प्रियतमलाई बोलाउँछन्। प्रियतम एक भगवान् हुनुहुन्छ। रचयिता एक हुनुहुन्छ। विश्व अथवा सृष्टिको चक्र पनि एक छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- अब फेरि कलियुगबाट सत्ययुग हुनु छ। सत्ययुगमा फेरि आदि सनातन देवी-देवताहरूको राज्य हुन्छ। यो ज्ञान हो। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- प्रियतम कसरी आउनु भएको छ। शिव त निराकार हुनुहुन्छ। तिमीहरू सबै निराकारी आत्माहरू हो। यहाँ आएका छौ पार्ट खेलन। निराकार बाबा कसरी आउनुभयो? राजयोग कसले सिकाउनु भयो? कृष्णले त सिकाउन सक्दैनन्। उनी त सत्ययुग स्थापना गर्नेवाला होइनन्। उनलाई रचयिता भनिदैन। सबै जीव आत्माहरूका प्रियतम एक परमपिता परमात्मा रचयिता निराकारलाई भनिन्छ। भन्नुहुन्छ- मेरो जन्म शिवजयन्तीका रूपमा मनाउँछन्। मेरो जन्म कुनै कृष्णको जस्तो हुँदैन। कृष्ण कसरी आमाको गर्भबाट जन्म लिन्छन्- यो कुराको बच्चाहरूलाई साक्षात्कार गराइएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो नाम रुद्र पनि हो। गीतामा पनि छ, यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ अर्थात् शिवले रचेको यज्ञ। त्यसैले अवश्य निराकार शिव साकारमा आउनु पर्छ। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, यस गीतका दुई अक्षरबाट पनि सर्वव्यापीको ज्ञान हट्छ। प्रियतमलाई कृष्ण भनिदैन। भनिन्छ- ओ गड फादर। ओ प्राण आधार। किनकि उहाँ सबैका प्राण आधार हुनुहुन्छ। सबैलाई असुरहरूको दुःखको पीडाबाट छुटाउनु हुन्छ। त्यसैले उहाँ अवश्य आउनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म कल्प-कल्प कल्पको संगमयुगमा आउँछु। यही कल्याणकारी संगमयुग हो। सत्ययुग पछि त फेरि दुई कला कम हुन्छ। यही संगमयुग चढ्ती कलाको युग हो, यसमा बुद्धिले काम लिनु पर्छ। नयाँको लागि त धेरै सहजताका साथ सम्झाउनु हुन्छ। तिमीहरूको बाबा निराकार परमपिता परमात्मा शिव हुनुहुन्छ। केवल उहाँलाई याद गर। अरू सबै गुरु गोसाईं आदिका मन्त्र सबै भक्तिमार्गका हुन्। भक्ति आधा-कल्प चल्छ अनि ज्ञानको वर्सा आधा-कल्प चल्छ। ज्ञान त्यहाँ रहँदैन। ज्ञान दिइन्छ दुर्गतिबाट सद्गतिमा लैजानको लागि। गुरुको काम हो शिष्य वा अनुयायीहरूको गति-सद्गति गर्नु। तर तिमीहरू गति-सद्गति के हो, जान्दैनन्।

२०७५ जेष्ठ ३० बुधबार १३-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

गायन त गर्छन्— सर्वका सद्गति दाता राम। पतित-पावन सबै सीताहरूका राम। बच्चाहरूलाई थाहा छ— सत्ययुगमा एउटै धर्म रहन्छ। सूर्यवंशी राज्य चल्छ। फेरि रामराज्य त्रेतामा दुई कला कम हुन जान्छ। त्यहाँ रावण आदि हुँदैन। कुनै प्रकोपको कुरा हुँदैन। यो सारा दुनियाँ लंका हो, रावणको राज्य हो। यतिखेर सबै मनुष्य बाँदर भन्दा पनि खराब भएका छन् किनकि सबैमा ५ विकार प्रवेश भएको छ। मनुष्यहरूमा कति धेरै क्रोध छ। एक अर्कालाई कसरी मार्छन्। मर्ने-मार्ने तयारी गर्छन्। तिमीहरू सबै विकारी थियौ। अहिले बाबा आएर रावण माथि विजय प्राप्त गराउनुहुन्छ। शास्त्रमा त के-के कुरा लेखिदिएका छन्। यसरी पुच्छरमा आगो कहाँ लागेको थियो जसबाट सारा लंका जल्यो! वास्तवमा लंका यो सारा दुनियाँ हो। तिमी ब्राह्मणकुल भूषण बच्चाहरू पनि पहिले पतित थियौ। अहिले तिमीहरू मायामाथि विजय प्राप्त गर्छौ। बाबाले आएर बुद्धिको ताला खोल्नु भएको छ। बुद्धिमानका बुद्धि बाबा हुनुहुन्छ। मनुष्यले त के-के कुरा सुनाएर दिमाग नै खराब गरिदिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यो कुरा फेरि पनि हुनु छ। सर्वव्यापीको ज्ञान पहिले थिएन। भन्दथे— परमात्मा बेअन्त हुनुहुन्छ। बेअन्त भनेर फेरि उहाँलाई सर्वव्यापी भन्नु पनि ठूलो भूल हो। शिवोहम् तत् त्वम् भनिदिन्छन्। कहिले शिवोहम्, कहिले ब्रह्मोहम् पनि भन्छन्। यो अझै गलत हुन्छ। ब्रह्म त बस्ने स्थान हो। शिवबाबा त ब्रह्मतत्त्वमा रहनुहुन्छ, त्यसैले त्यस स्थानको नाम ब्रह्माण्ड हो। हामी आत्माहरू पनि त्यहाँका रहनेवाला हौं। उनीहरू फेरि शिवलाई नाम रूपबाट अलग हुनुहुन्छ भन्छन्, यी सबै सम्झाउनु पर्ने कुरा हुन्। त्यो पनि यदि एक हप्ता निरन्तर सम्झियौ भने ज्ञानको रङ्ग लाग्छ। सम्झाउनु पर्छ— हाम्रो बेहदका बाबा पनि हुनुहुन्छ, उहाँबाट हामीलाई जीवन मुक्तिको वर्सा मिल्छ। अरू सबैलाई मुक्तिको वर्सा मिल्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! अब नाटक पूरा हुँदैछ। तिम्रो ८४ जन्म पूरा भएको छ। यति समय पार्ट खेल्यौ, अब फेरि वापस जानु छ। बाबा आएर हाम्रो लागि राजधानी स्थापना गर्नुहुन्छ भने अवश्य संगममा स्थापना हुन्छ, तब त सत्ययुगमा तिमी वर्सा लिन सक्छौ। तिमीलाई कति राम्रो कर्म सिकाउनुहुन्छ। लक्ष्मी-नारायणले के गरे जसले गर्दा यति उच्च बने। अब तिमीलाई थाहा छ बाबाले राजयोग सिकाउनुहुन्छ। सत्ययुगमा कहाँ सिकाउनु हुन्छ र! त्यहाँ त हुन्छ नै लक्ष्मी-नारायणको राज्य। यो हो कल्याणकारी संगमयुग, यसमा राम्रो सँग पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो देहको भान छोडेर आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर म बाबालाई याद गर। तिमी धक्का खाएर थाकिसकेका छौ। ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू नै त्रिकालदर्शी बन्छन्। बनाउनेवाला हुनुहुन्छ बाबा।

स्वदर्शन चक्र पनि तिमीले नै घुमाउँछौ। विष्णु कुनै त्रिकालदर्शी होइनन्। उनीहरूले फेरि विष्णुलाई अलंकार दिए। वास्तवमा त्रिकालदर्शी तिमी ब्राह्मणहरू बन्छौ। वर्णहरूको बारेमा सम्झाइएको छ। सबैभन्दा माथि छ ब्राह्मण वर्ण। उनीहरूले चित्र बनाउँछन्। शिखा भएको बनाउँदैनन्। ब्राह्मण वर्णलाई हटाइदिएका छन्। प्रजापिता ब्रह्मा हुनुहुन्छ। त्यसैले पहिला ब्राह्मणहरूको शिखा हुनु पर्छ। यस समय सबै शूद्र छन्। तिमीहरू मुख वंशावली ब्राह्मण बनेका छौ।

गीतमा पनि सुन्यौ— प्रीतम आन मिलो... सर्वव्यापीको त कुरै छैन। अहिले तिमी प्रियतमाहरू प्रियतमको सम्मुख बसेका छौ। प्रियतमले स्वर्गको वर्सा दिइरहनु भएको छ। कति राम्रो प्रियतम हुनुहुन्छ। भनिन्छ

२०७५ जेष्ठ ३० बुधबार १३-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

कृष्णले भगाएर पटरानी बनाए। तर बुझ्दैन् पटरानी के कुरा हो। अहिले तिमीलाई थाहा छ, त्यसैले स्वर्गको महाराजा महारानी बन्नको लागि पुरुषार्थ गर्छौ। यो राजयोग हो यसमा प्रजायोग पनि सम्मिलित छ। केवल राजा-रानी कहाँ बन्छन् र! सबैले भन्छन् महाराजा-महारानी बन्नेछु। हामी आएका छौं राजयोग सिक्नको लागि तर सबै महाराजा-महारानी कहाँ बन्छन्? हिम्मत चाहिन्छ। पूरा बल हुनु पर्छ। भक्तिमार्गमा जब नवधा भक्ति गर्छन् तब साक्षात्कार हुन्छ। शिव माथि बलि चढ्छन्। वास्तवमा बलि चढाउनु पनि यहाँको कुरा हो। यो पनि सम्झाइएको छ। गीता, भागवत, रामायण, वेद आदि सत्ययुग-त्रेतामा हुँदैन्। यस्तो पनि होइन, परम्परा देखि नै यी सबै चल्दै आउँछन्। यी त द्वापर देखि चल्छन्। फेरि पनि द्वापर देखि नै बन्छ। मुसलमानहरूले आएर राज्य लिए मुहम्मद गजनवीले लुट्यो— यी सबै कुरा तिमीहरूले जानिसकेका छौ। हामीले पूज्यबाट पुजारी बनेर आफ्नो मन्दिर बनायौं। हामी सँग कति धेरै सम्पत्ति थियो। पाँच हजार वर्षको कुरा हो। त्यो पनि सुरुमा। फेरि भक्तिमार्गमा पनि तिमीहरू सँग कति धेरै धन रहन्छ। जसले हीरा-जुहारतका मन्दिर बनाए, उनको आफ्नो महल कस्तो होला। नाम कति उच्च छ। लक्ष्मी-नारायणलाई कति धेरै शृङ्गार गरिएको देखाइन्छ। अहिले त विचराहरूको साथमा पैसा छैन। पहिले त लक्ष्मी-नारायणको लागि हीराका सबै कुरा बनाउँथे। पछि सबै लुटेर-फुटेर गयो। त्यहाँ त सुनका ईटा हुन्छन्, तिमीले सुनका महल बनाउँछौ। अक्कल पनि राम्रो हुन्छ। अहिले त अक्कल पनि छैन त्यसैले त कङ्काल बनेका छौ। शिवबाबा वा देवताहरूलाई कति कलंक लगाइएको छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ यदा यदाहि.... जब यिनमा प्रवेश गर्नु तब नै ब्राह्मण रच्दछु। ब्रह्मा मुखद्वारा यहाँ नै आएर ब्राह्मण रच्दछु। बेलायतमा कहाँ आउँछु र? यी नम्बरवन पूज्य थिए, अहिले पुजारी बनेका छन्, यिनको नै पतित शरीरमा आउँछु। त्रिमूर्ति भनिन्छ, शिवलाई हटाइएको छ। त्रिमूर्ति ब्रह्माको त कुनै अर्थ निस्कदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— कल्प-कल्प संगम युगमा यस तनमा आएर तिमी ब्राह्मणहरूलाई रच्दछु। तिमी ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरूको यो सर्वोत्तम युग हो। अहिले तिमी ईश्वरीय गोदमा छौ। ईश्वर बाबा सँग बेहदको वर्सा लिन्छौ। जान्दछौ— उहाँलाई याद गर्दै-गर्दै हामी उहाँको सम्मुख पुग्छौं। भनिन्छ, अन्त काल जो स्त्री सुमिरे... जस्तो सुमिरण त्यस्तै जन्म मिल्छ। यो अन्तकालको समय हो। तिमीहरूलाई बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। यस समयमा त बाबालाई नै याद गर्नु छ। देही-अभिमानि भव, अशरीरी भव। आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर म परमपिता परमात्मालाई याद गर। एक ठाउँमा मात्र नेष्ठामा नबस। बच्चाहरूले हिँड्दा-डुल्दा, उठ्दा-बस्दा बाबालाई याद गर्छन् नि।

बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— अरू सबै सँग बुद्धि हटाएर म एकलाई याद गर। यसैमा मेहनत छ। ८४ जन्म लियो, अब यो अन्तिम जन्म हो। तिमी बाबाको बनेका छौ। त्यसैले त उहाँले कति राम्रो नाम दिनु भएको छ। बाबाले सन्देशीद्वारा नाम पठाउनुभयो। त्यहाँ धेरै राम्रा-राम्रा नाम हुन्छन्। फेरि पनि त्यही नाम पर्छ जुन कल्प पहिले परेको थियो। सर्वव्यापीको अर्थ पनि सम्झाउनु पर्छ। सबै भक्त भगवान् हुन् भने उनलाई के मिल्छ। केही पनि मिल्दैन। अहिले तिमी ईश्वरीय गोदमा छौ। ईश्वरीय गोदबाट तिमी ब्राह्मण बन्छौ। शूद्र वर्ण समाप्त भयो। यो वर्ण हो नै तिमीहरूको लागि। तिमीहरूलाई थाहा छ— हामी शूद्र वर्णबाट परिवर्तन भएर ब्राह्मण धर्ममा आएका छौं। ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू तिनै बन्ने छन् जो कल्प पहिले बनेका थिए। वृक्ष वृद्धि हुँदै जान्छ। कति राम्रा-राम्रा कुरा बच्चाहरूलाई सुनाउनुहुन्छ। तर मायाको तुफान लाग्नाले राम्रा-राम्रा बच्चाहरू पनि गिर्छन्। युद्ध हो नि। तिमी सर्वशक्तिमानका बच्चाहरू हो भने माया पनि कम छैन। आधा

२०७५ जेष्ठ ३० बुधबार १३-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 कल्प रावणको राज्य हुन्छ। यस समयमा मायाले पनि जोडले पछाछ, यसलाई तुफान भनिन्छ। हनुमानको
 उदाहरण छ। मायाको जतिसुकै तुफान आए पनि तिमी हल्लिनु हुँदैन। सधैं हर्षित रहनु छ। जति बलवान्
 बन्छौ त्यति माया जोडले युद्ध गर्छ। देख्छ- लायक छ वा छैन? भन्दछन् बाबा, मैले त कालो मुख गरिदिँ।
 कालो मुख भएमा बुद्धिमा ताला लाग्छ। धारणा हुँदैन किनकि बाबालाई कलंक लगायौ नि। लौकिक
 पिताले पनि भन्छन् तिमी कुल-कलंकित हौ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- तिमी कहिले पनि कुल-कलंकित नबन।
 बाबा परमधामबाट आउनु भएको छ तिमीहरूलाई पढाउन। भगवानुवाच- म राजाहरूको राजा बनाउन
 आएको छु। राजाई अवश्य स्थापना हुन्छ। यस समय तिमी जति ब्राह्मण बनेका छौ त्यति नै बनेका थिए र
 बन्दै जानेछन्।

बच्चाहरूले याद राख्नु पर्छ- उहाँ पारलौकिक बाबाको कोही बाबा छैन। उहाँ हुनुहुन्छ नै सुप्रिम
 नलेजफुल। मनुष्य सृष्टिका चैतन्य बीजरूप, पतित-पावन, दयालु, ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर।
 उहाँमाथि कृपा गर्नेवाला कोही छैन। उहाँ स्वयं नै बाबा, शिक्षक, सतगुरु हुनुहुन्छ। बेहद बाबाको घरमा
 तिमी सम्मुख बसेका छौ। यो हो ईश्वरीय कुटुम्ब। वृद्धि हुँदै जानेछ। ८४ को चक्र पनि बुद्धिमा याद छ।
 हामी नै देवता यति जन्म, हामी नै क्षत्रिय यति जन्म.... फेरि हामी नै देवता बन्छौ। मायाले दुःखधाम
 बनाउँछ। बाबा आएर सुखधाम बनाउनुहुन्छ। कति सजिलो छ। धेरै पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। अहिलेको पुरुषार्थ
 कल्प-कल्पको लागि तिम्रो पुरुषार्थ बन्छ। भन्दछौ- कल्प कल्पान्तर हामी यस्तो पुरुषार्थ गर्दै आएका छौ।
 मम्मा, बाबाले पनि पुरुषार्थ गर्छन्। यिनीहरू नै फेरि पूज्य सो देवी-देवता लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। श्रीमत
 अनुसार हामी सर्वश्रेष्ठ बन्छौ। अच्छा।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
 रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) यस अन्तकालको समयमा एक बाबालाई नै याद गर्ने अभ्यास गर्नु पर्छ। अशरीरी बन्नु छ।
- २) कहिल्यै पनि कुल कलंकित बन्नु हुँदैन, मायाको तुफानमा हल्लिनु छैन। सधैं हर्षित रहनु छ।

वरदान:- कम्बाइन्ड रूपधारी बनेर सेवामा ईश्वरीय जादुको अनुभव गर्ने ईश्वरीय सेवाधारी भव

स्वयंलाई केवल सेवाधारी होइन, ईश्वरीय सेवाधारी सम्झेर सेवा गर। यस स्मृतिद्वारा याद र
 सेवा स्वतः कम्बाइन्ड हुन्छ। जब खुदालाई खिदमतबाट जुदा गरिदिन्छौ अनि एक्लो हुनाले
 सफलताको गन्तव्य टाढा देखिन्छ। त्यसैले केवल सेवाधारी मात्र होइन, ईश्वरीय सेवाधारी
 हुँ- यो नाम सदा याद रह्यो भने सेवामा स्वतः ईश्वरीय जादु भरिन्छ र असम्भव पनि सम्भव
 हुन्छ।

स्लोगन:- कर्मयोगी बन्नु छ भने कमल आसनधारी बन।